

вимъ: да се прослѣви Сѣъ въ Сѣна.

14 И ако попросите нещо въ моѣ то име, азъ ще да го направимъ.

15 Ако ме ѡбъчате, заповѣди те мои сохраниете.

16 И азъ ще оумолимъ Сѣа, и ще ви даде друго оутѣшителя, да бже съ васъ во вѣки:

17 Дхъ истиншй, когото мръ не може да прииме, защото го не види, нито го познава: вше ѡбаче го познавате, защото въ васъ пребывае, и въ васъ ще бже.

18 И не шемъ да въ ѡставимъ сирацы: ще дойдемъ кодъ васъ:

19 Юще малко, и мръ веке не ще да ме види: но вше ще ме видите: защото азъ живемъ, и вше ще да бждете живи.

20 И въ оншй день ще да раздѣлите вше, защото азъ самъ въ Сѣа моего, и вше въ мене, и азъ въ васъ.

21 Който има мои те заповѣди, и вѣрди ги, онъ ѣ който ме люби: а който ме люби, ще да бже возлюбленъ ѿ Сѣа моего: и азъ ще да го возлюбимъ, и ще да мъ се ткимъ самъ.

22 Рече мъ Іуда (не Искариотскій): Господи, ѿ что ѣ това зашто намъ искашъ да се твишъ, а не мръ;

23 ѿговори Исусъ, и рече

мъ: ако любии нѣкой, слово то моѣ ще да сохрани: и Сѣъ мой ще да го возлюби, и ще да дойдеме кодъ него, и ще да направиме жилище въ него.

24 Който ме не любии, словеса та мои не сохранива: и слово то което чхте не ѣ моѣ, но на Сѣа който ме ѣ пратиъ.

25 Тѣа (словеса) ви и зговорихъ, докле се намирамъ юще междъ васъ.

26 Я оутѣшитель, Дхъ стшй, когото ще да прати Сѣъ въ моѣ то име, той ще да вѣнадчи сичко, ще да ви воспоменѣ сички те (словеса) что то ви и зговорихъ.

27 Мръ ви ѡставамъ, мръ мой ви дамъ: не какъ то дава мръ, азъ дамъ вамъ. Да се не смущава срдце то ви, нито да се оустрашава.

28 Чхте че азъ ви рекохъ: шивамъ, и пакъ ще дойдемъ кодъ васъ. Ако ме ѡбъчахте, шхте да се возрадвате, зашто рекохъ, шивамъ кодъ Сѣа, зашто Сѣъ мой ѣ по голѣмъ ѿ мене.

29 И сегѣ ви рекохъ, докле юще не ѣ бшло, за да повѣрввате когато бже.

30 Не шемъ веке да дамъ много съ васъ: зашто иде князо на-тоа мръ, и нема нищо въ мене.